

Husleieøkning som avslører alvorlig systemsvikt i Rennebu kommune

Bærum, en av landets dyreste kommuner å bo i, har en gjengs leie på **11 100 kroner** for sammenlignbare boliger.

Rennebu kommune satte gjengs leie til **12 295 kroner** – nesten **12 prosent høyere** enn i Bærum.

Dette står i sterk kontrast til våre nabokommuner, der kommunale boliger for funksjonshemmede i snitt ligger i overkant av **7 000 kroner**. Dette samsvarer også i stor grad med nivået for private utleieboliger på Berkåk.

Med andre ord: Det faktiske lokale leiemarkedet tilsier at gjengs leie i Rennebu allerede ligger nær det mange betaler i dag. Å fastsette en gjengs leie på 12 295 kroner mangler dermed forankring i lokale realiteter.

Feil forståelse av begrepet gjengs leie

Kommunens argumentasjon om at egne kostnader har økt kraftig, holder ikke.

Gjengs leie skal fastsettes ut fra markedsnivå – ikke kommunens interne kostnadsvekst.

Økte kommunale avgifter, vedlikeholdsetterslep og økonomiske prioriteringer kan ikke skyves direkte over på leietaker gjennom gjengs leie.

Dette er en sammenblanding Husleietvistutvalget gjentatte ganger har slått ned på.

Feil sammenligningsgrunnlag

Kommunen viser til leiepriser i Melhus, Orkland og Oppdal. Byer, bynære områder og turistkommuner er **ikke et relevant sammenligningsgrunnlag for Berkåk**.

Gjengs leie skal baseres på:

- faktiske leieavtaler
- utleieannonser
- sammenlignbare boliger i nærområdet

Ikke på byggepriser eller regionale antakelser.

Overdreven bruk av kalkulatorer

Kommunen har kun basert seg på husleiekalkulatorer – og forsvarer dette fortsatt. Det står i sterk kontrast til det jeg fikk opplyst av en avdelingsleder i en nabokommune:

«Slike kalkulatorer gir aldri korrekte tall alene, fordi de ikke tar hensyn til mange avgjørende faktorer.»

En generell kalkulator tar blant annet **ikke hensyn til:**

- lokal etterspørsel
- at boligen er kommunal og ikke fritt omsettelig
- funksjonshemming og tilretteleggingsbehov
- beliggenhet
- antall kvadratmeter
- standard
- planløsning

Når jeg selv bruker husleiekalkulatoren i dag, gir den dessuten en leie langt under 12 295 kroner for Berkåk.

Indirekte innrømmelse av feil

På kommunens nettsider fredag opplyses det at man setter et tak på **3 500 kroner i månedlig økning**. Dette fremstår som en indirekte innrømmelse av at beregningen er feil – uten at det gis noen beklagelse. Det samme med avslag i pris for eldre og slitte boliger.

Proessen har gjort mange mennesker utrygge og engstelige, og det har gitt en del av oss mye ekstraarbeid, for å finne opplysninger som kommunalt ansatte har betalt for finne.

Jeg mener det er på sin plass med en **offentlig beklagelse fra dem som har utarbeidet og forsvart denne saken**, ikke fra ordfører eller kommunedirektør, men fra dem som faktisk har gjort feil.

Politisk ledelse informert utenom administrasjonen

Det er også verdt å merke seg at **ordføreren ble gjort kjent med omfanget av husleieøkningen av meg som pårørende**, og ikke gjennom egen administrasjon, som burde være det opplagte. Dette reiser alvorlige spørsmål om informasjonsflyt, kvalitetssikring og ansvar internt i kommunen.

Når politisk ledelse ikke får kritisk og korrekt informasjon fra administrasjonen i saker som direkte berører sårbare innbyggere, er det i seg selv et tegn på systemsvikt.

Dessverre er vel dette også mer regelen enn unntaket, for sånn har det vært lenge.

Flere eksempler på manglende sammenheng i praksis

Husleiesaken står dessverre ikke alene.

I sommer ble det leid inn privat entreprenør til gravearbeid fordi det var billigere enn å bruke kommunens egne maskiner og ansatte – samtidig som det var planlagt å investere **2 millioner kroner i ny gravemaskin**. Man kjøper ikke kostbart utstyr for så å la det stå ubrukt og tape seg i verdi.

Et annet eksempel er vedlikehold av gatelys. Å bytte lyspærer ble vurdert som for dyrt fordi intern leie av lift mellom kommunale avdelinger koster **2 000 kroner**. Har man ikke råd til å bruke eget utstyr, må praksisen endres, avdelinger sammenslås – eller utstyret selges. Det er slik resten av samfunnet må forholde seg til økonomiske realiteter.

Avslutning - Et minimum av forventninger

Dette handler ikke om sinne eller følelser.
Det handler om forventninger.

Jeg forventer bare at mennesker gjør jobben de har betalt for – enten de vasker gulv eller har en lederstilling. Verken mer eller mindre.

Når grunnleggende faglighet svikter, når feil forsøres i stedet for å rettes, og når politikere ikke får et korrekt beslutningsgrunnlag, da er det ikke enkeltpersoner som svikter – da er det systemet.

Jeg forventer nå at det ryddes opp grundig, at saker baseres på fakta, og at politikerne fremover får **korrekte og fullstendige sakspapirer**, slik at beslutninger kan tas på riktig grunnlag hver eneste gang.

Denne typen svikt kan ikke fortsette lenger.
Nå er det mer enn nok, for tilliten til kommunen er heller dårlig hos mange i Rennebu.

Skal skuta komme på rett kjørl, så må man ta ondet ved roten snarest mulig, og man må sørge for jevnlig evaluering for aldri å havne så langt ut på glattisen igjen.

Hilsen

frustrert og oppgitt innbygger og pårørende

Marianne Dolpen